

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

T/5590.

módosító javaslat

Dr. Szili Katalin
az Országgyűlés Elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

A Házsabály 94. § (1) bekezdése, valamint a 102. § (1) bekezdése alapján a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló T/5590. számú törvényjavaslatához a következő

módosító javaslatot

terjesztem elő:

1. A törvényjavaslat 48. §-a a következők szerint módosul:

„48. §

(1) A Pp. a 386. §-t követően a következő ÖTÖDIK RÉSSZEL, XXVI. fejezettel és [387–391/C. §-sal] 387–391/D. §-sal egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi ÖTÖDIK RÉSZ számozása HATODIK RÉSZRE, a XXVI. fejezet számozása XXVII. fejezetre változik:

„ÖTÖDIK RÉSZ
KISÉRTÉKŰ PEREK

XXVI. Fejezet

Az általános szabályok alkalmazása

387. § (1) Az I-XIV. Fejezet szabályait az e Részben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni a helyi bíróság hatáskörébe tartozó, a 24. és 25. § rendelkezései szerint számítva az egymillió forintot meg nem haladó pénz fizetésére irányuló követelések érvényesítésére indított perekben, amelyekben az eljárás fizetési meghagyással szemben előterjesztett ellentmondás folytán alakult perré [313. § (2) bek.] (kisértékű perek).

(2) A kisértékű perek szabályainak alkalmazhatósága tekintetében a per tárgyának a fizetési meghagyás iránti kérelem beadásakor fennálló értéke irányadó.

(3) Ha a per keresetváltoztatás folytán nem tartozna a kisértékű perek körébe, a pert az általános szabályok szerint kell folytatni. A korábban megtett valamennyi perbeli cselekmény és nyilatkozat hatályos marad, azon perbeli jogok és kötelezettségek pedig, melyek gyakorlását vagy teljesítését a kisértékű perek szabályai határidőhöz kötötték, az általános szabályok szerint gyakorolhatók illetve teljesítendőek akkor is, ha a kisértékű perek szabályaiban meghatározott határidő már letelt.

(4) Nem lehet alkalmazni a kisértékű perek szabályait, ha az iratokat hirdetmény útján kell kézbesíteni, vagy ha a bíróság bármelyik fél részére ügygondnokot rendel. Nem lehet alkalmazni a kisértékű perek szabályait akkor sem, ha a felek közösen előterjesztett kérelmükben a per általános szabályok szerinti elbírálását kérik. Ezekben az esetekben a (3) bekezdés második mondatát kell megfelelően alkalmazni.

Tárgyalás

388. § (1) A bíróság a felperes részletes tényelődását és bizonyítékait [322. § (1) bek.] legkésőbb a tárgyalásra szóló idézésben közli az alperessel. A bíróság a feleket a tárgyalásra szóló idézésben tájékoztatja arról, hogy a pert ezen Rész rendelkezései szerint bírálja el. A tájékoztatásnak ki kell terjednie arra, hogy a feleknek megjelenési és nyilatkozattételi kötelezettsége van, ezek, valamint az egyes eljárási – különösen a bizonyítási indítványok előterjesztésére, a keresetváltoztatásra, a viszontkereset-indításra és a beszámítási kifogás előterjesztésére vonatkozó – határidők elmulasztása milyen jogkövetkezéssel jár.

(2) A bíróságnak a tárgyalást úgy kell kitűznie, hogy az első tárgyalási nap a 322. § (1) bekezdésében meghatározott, a jogosult által beadott iratoknak a bírósághoz való érkezését követő legkésőbb negyvenöt napon belül megtartható legyen. E határidőbe nem számít be minden évnek a július 15-től augusztus 20-ig terjedő időszaka.

389. § (1) Első tárgyalási napnak kell tekinteni azt a tárgyalási határnapot is, amelyre az alperes érdemi ellenkérelmének (139. §) előadása előtt a bíróság a tárgyalást elhalasztotta.

(2) A fél a bizonyítási indítványait – amennyiben a (3)–(6) bekezdés másként nem rendelkezik – legkésőbb az első tárgyalási napon terjesztheti elő.

(3) Keresetváltoztatás, illetve viszontkereset-indítás esetén a megváltoztatott keresettel, illetve a viszontkeresettel érvényesített jog bizonyítására vonatkozó indítványt a fél azon a tárgyalási napon is előterjesztheti, amelyen a keresetváltoztatás (viszontkereset-indítás) történt, ha pedig arra két tárgyalási nap között került sor, az azt követő tárgyalási napon. Ha a bíróság az alperesnek (viszontkereseti alperesnek) a tárgyalásra történő felkészülésre határidőt biztosít, az alperes bizonyítási indítványait ezen határidőn belül köteles előterjeszteni. Ezeket a rendelkezéseket az ellenbizonyításra is megfelelően alkalmazni kell.

(4) Beszámítási kifogás előterjesztése esetén a beszámítani kívánt követelés bizonyítására vonatkozó indítványt a kifogás előterjesztésével egyidejűleg kell előterjeszteni. Ezt a rendelkezést az ellenbizonyításra is megfelelően alkalmazni kell.

(5) A fél bizonyítási indítványát az ellenfél beleegyezésével a per folyamán bármikor előterjesztheti, kivéve ha a bizonyítási indítványt a fél neki felróható okból elkésetten, vagy egyébként a jóhiszemű pervittel össze nem egyeztethető módon terjeszti elő.

(6) Az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig a fél akkor is előterjesztheti bizonyítási indítványát, ha abban oly tényre vagy bizonyítékra, illetőleg olyan

jogerős bírói vagy más hatósági határozatra hivatkozik, amely önhibáján kívül az indítvány előterjesztésére egyébként nyitva álló határidő lejárta után jutott a tudomására, illetve amely jogerőre emelkedéséről önhibáján kívül e határidő lejárta után szerzett tudomást, és ezt kellően igazolja.

(7) Az e § rendelkezéseivel ellentétesen előterjesztett bizonyítási indítványt a bíróság köteles figyelmen kívül hagyni.

A tárgyalás elmulasztásának következményei

390. § (1) A fizetési meghagyással szemben előterjesztett ellentmondás nem akadály a bírósági meghagyás kibocsátásának.

(2) A folytatólagos tárgyalás elmulasztása az ügy érdemében való döntést nem gátolja, a bíróság az ügy érdemében a rendelkezésre álló adatok alapján dönt.

(3) A 137. § (1) bekezdésének *b*) pontjában meghatározott esetben szünetelésnek helye nincs, a bíróság a pert megszünteti.

Folytatólagos tárgyalás

391. § Ha az ügy körülményei azt nem zárják ki, a folytatólagos tárgyalást úgy kell kitűzni, hogy az az elhalasztott tárgyalás napját követően legkésőbb harminc napon belül megtartható legyen. E határidőbe nem számít be minden évnek a július 15-től augusztus 20-ig terjedő időszaka.

Keresetváltoztatás

391/A. § (1) A felperes a keresetét az alperes érdemi ellenkérelme előadása után csak egy ízben, az első tárgyaláson változtathatja meg. Ezen időpont után a felperes – az első fokú ítélet hozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig – az alperes hozzájárulásával változtathatja meg a keresetét.

(2) A bíróság kivételesen engedélyezheti, hogy a felperes a keresetét írásban az első tárgyalást követően, de legkésőbb a folytatólagos tárgyalásig nyitva álló időköz első harmadában az alperes hozzájárulása nélkül megváltoztassa, ha az első tárgyaláson ehhez felkészülési időt kért. A megváltoztatott keresetet az alperessel a folytatólagos tárgyalást megelőző nyolcadik napig kell kézbesítés útján közölni.

(3) A felperes az alperes hozzájárulása nélkül az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig megváltoztathatja keresetét, ha oly tényre vagy bizonyítékra, illetőleg olyan jogerős bírói vagy más hatósági határozatra hivatkozik, amely önhibáján kívül a keresetváltoztatásra az (1) bekezdés szerint nyitva álló határidő lejárta után jutott a tudomására, illetve amelynek jogerőre emelkedéséről önhibáján kívül e határidő lejárta után szerzett tudomást, és ezt kellően igazolja.

(4) Az (1) bekezdésben foglalt rendelkezés nem zárja ki, hogy a felperes az (1) bekezdésben megjelölt határidőn túl az alperes hozzájárulása nélkül

a) az eredetileg követelt dolog helyett utóbb beállott változás folytán más dolgot vagy kártérítést követelhessen;

b) ugyanazon jogviszony alapján más jogkövetkezmény alkalmazását kérhesse;

c) a keresetét felemelhesse vagy leszállíthassa, illetve az eredetileg nem követelt járulékokra vagy a követeléseknek, illetőleg járulékoknak a per folyamán esedékessé vált részleteire is kiterjeszthesse;

d) megállapítás helyett teljesítést vagy teljesítés helyett megállapítást követelhessen (123. §).

(5) A bíróság a keresetnek a (4) bekezdés szerint történő megváltoztatását figyelmen kívül hagyja, ha nyilvánvaló, hogy a felperes azt azért terjesztette elő késedelmesen, hogy a per befejezését hátráltassa.

(6) A keresetnek az 51. § alapján az eredetileg perbe nem vont alperesekre való kiterjesztésére, valamint a perbehívásra [58. és 63. §, 64. § (1) bek.] az (1)–(3) és az (5) bekezdés rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

Viszontkereset

391/B. § (1) Az alperes a felperes ellen – annak hozzájárulása nélkül – viszontkeresetet az első tárgyaláson indíthat. Ezen időpont után az alperes a felperes ellen – az első fokú ítélet hozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig – viszontkeresetet csak annak hozzájárulásával indíthat.

(2) A bíróság kivételesen engedélyezheti, hogy az alperes viszontkeresetet írásban az első tárgyalást követően, de legkésőbb a folytatólagos tárgyalásig nyitva álló időköz első harmadában a felperes hozzájárulása nélkül indíthasson, ha az első tárgyaláson ehhez felkészülési időt kért. A viszontkeresetet a felperessel a folytatólagos tárgyalást megelőző nyolcadik napig kell kézbesítés útján közölni.

(3) Ha a felperes a keresetét az alperes hozzájárulásával vagy a 391/A. § (3) bekezdése alapján megváltoztatta, az alperes a felperes hozzájárulása nélkül indíthat viszontkeresetet. E viszontkereset-indítás határidejére az (1) bekezdés első mondatát, valamint a (2) bekezdést kell alkalmazni azzal, hogy első tárgyaláson azt a tárgyalást kell érteni, amelyen a felperes a keresetét megváltoztatta, ha a keresetváltoztatás a tárgyalási időközben történt, akkor a következő tárgyalási napot.

(4) A bíróság érdemi tárgyalás nélkül végzéssel elutasítja a viszontkeresetet, ha nyilvánvaló, hogy a fél azt azért terjesztette elő késedelmesen, hogy a per befejezését hátráltassa.

(5) A bíróság érdemi tárgyalás nélkül végzéssel elutasítja a viszontkeresetet, **[amely nem tartozik a 387. §-ban meghatározott kisértékű perek körébe]** amelyben nem kizárólag pénzkövetelést érvényesítenek, vagy amelyben olyan pénzkövetelést érvényesítenek, melynek az értéke a 24. és 25. § rendelkezései szerint számítva az egymillió forintot meghaladja.

Beszámítási kifogás

391/C. § (1) A kisértékű perekben beszámítási kifogást az első tárgyalás után csak akkor lehet előterjeszteni, ha:

a) a beszámítani kért követelést az ellenfél elismeri,

b) a beszámítandó követelés fennállta közokirattal vagy teljes bizonyítóerejű magánokirattal bizonyítható,

c) a beszámítani kért követelés ezen időpontot követően járt le, vagy

d) a követelés fennálltáról vagy lejártáról ezen időpont után szerzett a fél tudomást és ezt valószínűsíti.

(2) A bíróság kivételesen engedélyezheti, hogy a fél az (1) bekezdésben foglalt korlátozás mellőzésével a beszámítási kifogást írásban az első tárgyalást követően, de legkésőbb a folytatólagos tárgyalásig nyitva álló időköz első harmadában terjeszthessen elő, ha az első tárgyaláson ehhez felkészülési időt kért. A beszámítási kifogást az ellenféllel a folytatólagos tárgyalást megelőző nyolcadik napig kell kézbesítés útján közölni.[?]

Határozatok

391/D. § A feleket az ítéletben a rendelkező részt követően tájékoztatni kell a 392–394. § szerint elbírálendő fellebbezés kötelező tartalmi elemeiről, illetve az ezek hiányából adódó jogkövetkezményekről is.”

(2) A Pp. a 391/C. §-t követően a következő alcímmel és **[392–394. §-sal]** 392–394/A. §-sal egészül ki:

„Fellebbezés kísértékű perekben

392. § (1) Fellebbezésnek az első fokú eljárás szabályainak lényeges megsértésére vagy az ügy érdemi elbírálásának alapjául szolgáló jogszabály téves alkalmazására hivatkozással van helye.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában lényeges eljárási szabálysértésnek az olyan jogszabálysértés minősül, amelynek az ügy érdemi elbírálására kihatása volt.

(3) Az elmulasztott fellebbezési határidő utolsó napjától számított hatvan nap elteltével igazolási kérelem akkor sem terjeszthető elő, ha a mulasztás csak később jutott a fél tudomására, vagy az akadály csak később szűnt meg.

(4) A másodfokú eljárásban új tények állításának, illetve új bizonyítékok előterjesztésének helye nincs. E tilalom nem érvényesül, ha a tények előadására, illetve bizonyítékok előterjesztésére az első fokú eljárásban a bíróság eljárási szabálysértése vagy téves jogalkalmazása miatt nem kerülhetett sor.

(5) A másodfokú eljárásban a 247. § a)–c) pontjai alkalmazásának – ha az bizonyítási eljárás lefolytatását tenné szükségessé – csak akkor van helye, ha a keresetváltoztatásra okot adó körülmények a tárgyalás berekesztését követően álltak be. E tilalom nem érvényesül, ha a (4) bekezdés alapján a bizonyítási eljárás folytatásának egyébként is helye van.

(6) Ha a beszámítási kifogás előterjeszhető, a (4) bekezdésben foglalt tilalom annak elbírálása során nem alkalmazható.

393. § (1) A fellebbezést a tanács elnöke a 240-242. §-okban meghatározott intézkedések szükségessége megvizsgálásával egyidőben hivatalból elutasítja, ha a fellebbezés – figyelemmel a 392. § (5) és (6) bekezdésére is – nélkülözi a 392. § (1) bekezdésében megjelölt hivatkozást. A fellebbezés elutasításának ezen az alapon nincs helye,

ha a fellebbező megjelöli, hogy az első fokú ítélet meghozatala előtti eljárás mely mozzanatát tartja jogszabálysértőnek, illetve azt, hogy az ítélet álláspontja szerint mely jogát vagy jogos érdekét sérti.

(2) A másodfokú bíróság az ügy érdemében tárgyaláson kívül határoz, a felek bármelyikének kérelmére azonban tárgyalást tart.

(3) Tárgyalás tartását a fellebbező fél a fellebbezésében, illetve az ellenfél csatlakozó fellebbezésének kézhezvételétől számított nyolc napon belül, a fellebbező fél ellenfele pedig a fellebbezés kézhezvételétől számított nyolc napon belül kérheti. A határidők elmulasztásának igazolására a 392. § (3) bekezdése irányadó.

394. § (1) Ha az elsőfokú bíróság ítélete a jogszabályoknak megfelel, vagy olyan eljárási szabálysértés történt, amelynek az ügy érdemi elbírálására kihatása nem volt, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

(2) Lényeges eljárási szabálysértés megállapítása esetén a másodfokú bíróság a 252. §-ban meghatározottak szerint határoz.

(3) Ha az ítélet anyagi jogszabályt sért, és a döntéshez szükséges tények megállapíthatóak, a bíróság a jogszabálysértő határozatot – mindenkor a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között – megváltoztathatja, egyébként a jogszabálysértő határozatot egészben vagy részben hatályon kívül helyezi, és az ügyben eljáró elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

[(4) A 392–394. § rendelkezései nem alkalmazhatók, ha a per tárgya tartási vagy egyéb járadék jellegű követelés.]

394/A. § A 392–394. § rendelkezései nem alkalmazhatók a végzés elleni fellebbezés esetében. A 392–394. § rendelkezései nem alkalmazhatók az ítélet elleni fellebbezés esetén sem, ha a per tárgya tartási vagy egyéb járadék jellegű követelés.”

2. A törvényjavaslat 61. §-a a következők szerint módosul:

„61. §

(1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Pp. 12/A. §-ának (2) bekezdésében az „illetve meghozhatja mindazokat a határozatokat” szövegrész helyébe az „illetve – az ítélet kivételével – meghozhatja mindazokat a határozatokat” szövegrész lép.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Pp. 84. §-ának (1) bekezdésében az „Azt a felet (ideértve a beavatkozót is)” szövegrész helyébe az „Azt a természetes személy felet (ideértve a beavatkozót is)” szövegrész lép.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Pp. 118. §-ának (5) bekezdésében a „leírást végző bírósági alkalmazott jár el” szövegrész helyébe a „leírást végző bírósági alkalmazott (a továbbiakban: leíró) jár el” szövegrész lép.

(4) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti:

a) a Pp. 23. §-a (1) bekezdése *n)* pontjának a „[1997. évi LXXXIII. tv. 30. §]” szövegrésze[.],

b) a Pp. 121. §-a (1) bekezdésének *f)* pontja.

(5) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti:

a) a Pp. 220. §-a (3) bekezdésének második mondata,

b) a Pp. 256/B–256/E. §-a és az azt megelőző alcím,

c) a Pp. 259. §-ának az „– a 256/B-256/E. §-ok kivételével –” szövegrésze.”

INDOKOLÁS

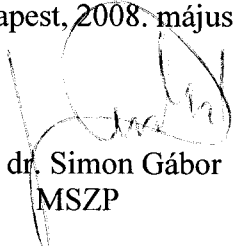
A módosító javaslat szövegpontosító jellegű, a törvényjavaslat több pontatlanságát is orvosolja, illetve egyértelművé teszi annak szabályait.

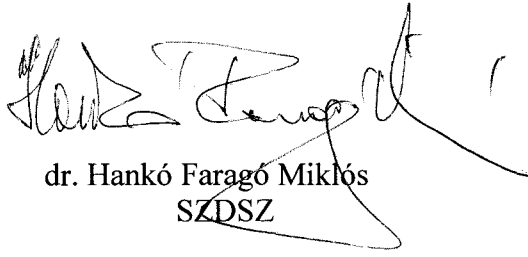
Így a módosító javaslat a pertárgy értékére vonatkozó 24. és 25. § alkalmazását egyértelművé teszi a kisperértékű perekben – hasonlóan a törvényjavaslattal megállapított Pp. 313. § (2) bekezdéséhez.

Ugyanígy pontosítja a viszontkereset szabályait, ahol nem egyértelmű a 387. §-ra való visszautalás, hiszen viszontkeresetet nyilván nem lehet fizetési meghagyásos eljárás útján indítani.

Kiküszöböli a módosító javaslat azt a problémát is, hogy a jelenleg hatályos Pp. 256/B–256/E. §-ok tartalmilag átkerülnek az új Ötödik Részbe, de a rájuk való hivatkozások és utalások tekintetében a törvényjavaslat nem rendelkezik azok módosításáról vagy hatályon kívül helyezéséről. Jelenleg a Pp. 220. §-ának (3) bekezdése (a második mondat) és a 259. § utal a 256/B–256/E. §-okra. Ezeket hatályon kívül kell helyezni, és a rendelkezések tartalmát át kell helyezni az Ötödik Részbe (391/A. és 394/D. §).

Budapest, 2008. május 20.

dr. Simon Gábor
MSZP

dr. Hankó Faragó Miklós
SZDSZ